

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

25. De conversione Magdalenæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

vis. Quasi utrobique nequeat esse eadem fors, vi-
ces mutet. Tu recepisti bona, quibus abusus es
fructuendo, iste mala, qui patienter ferendo conso-
lationem promeruit. O malim pati in hac vita!
siquidem ita fit: sed quod gravissimum est, ju-
diciu[m] hoc est immutabile. *Magnum chaos in-*
ter nos & vos firmatum est: ut non detur com-
meatio in æternum & ultra. Petit saltem mo-
neri fratres suos, ut caveant sibi à simili casu: non
ex charitate fratrum petit; sed quia sibi futuri
essent ad pœnam, quos malo exemplo corru-
pisset: sic omnia in malum malis cooperantur,
bonis autem in bonum. Negatur ei hoc ipsum,
quia plus valere debet Prophetarum auctoritas,
quàm apparentium ex mortuis testificatio. Et
si Scripturæ sacræ non credunt, faciliùs elu-
dent apparitiones. Infigam cordi meo divinæ
Scripturæ serias comminationes, ut non peccem
Deo.

Contrà
Lazarus.

Omnia
malis
coope-
rantur
in pœ-
nam.

DE MIRACULIS A CHRISTO FA-
ctis circa homines, vel animis, vel cor-
poribus consulendo, vel
utrisque.

MEDITATIO XXV.

De Conversione Magdalene. Luc. 7.

PUNCTUM PRIMUM.

STATUS Magdalene. *Erat in civitate pecca-* Pecca-
trix: palam talis: & de luxuria intelligi so- trix.
X s let,

Eph. 5. 33
 Marc.
 16. 9.

let, licet non nominetur : nam nec nominatur, vult Paulus, nedum esse. Eriam dicitur; *eiecisse ex ea septem demonia*, quasi universalitatem criminum, & speciatim illa septem lethalia, quorum est diabolus instigator. Hæc tamen invenit remedium : ne diffidam, dum imitor penitentem.

Occasio
 conver-
 sionis.
 Concio.

Credendum eam audisse Dominum concionantem, & illius mansuetudine cognitâ, ausam esse; sed præsertim intus illustratam, ut intelligeret, quàm præstaret illum amorem à creaturis in Creatorem convertere. Atque istud est *irahi in vinculis charitatis* : & obedivit festinanter, non expectato tempore, vel loco opportuno, *irruit convivio*.

Eccl. 5.
 8.

Non tardes converti ad Dominum, nec differas de die in diem. subito enim veniet ira illius.

PUNCTUM II.

1.
 Magda-
 lenæ
 Fides.

2.
 Humi-
 litas.

3.
 Amoris
 vis.

Fervor pœnitentiæ. 1. Elucet rara fides de Christo, quod Deus esset, qui posset peccata remittere, & quod cordis arcana nôisset : unde illa nihil protulit verbo. Sola hæc legitur accessisse ad Christum pro animæ remedio. 2. Humilitas, quâ posthabuit confundi ab hominibus, & *stetit retro secus pedes*, indignam se ducens conspectu Christi. 3. Vis amoris cum dolore & devotione, ut ex signis apparebat : *Lacrymis pedes Christi rigabat*, deplorans malos suos gressus, & lavari gratia Christi cupiens : *tergebat capillis*, ut abstergerentur culpæ : *osculabatur*,

tur, ut pacis & reconciliationis osculum impetraret: ungebatur, ut ungeretur ipsa meliori unguento virtutum, absterfo fœtore vitiorum. 4. Fecit instrumenta pœnitentiæ, quæ fuerant vanitatis, capillos, unguenta, oculos; implens illud: Sicut exhibuistis membra vestra servire iniquitati & iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete servire justitia in sanctificationem. Et illud: Sicut fuit sensus vester, ut erraretis à Deo: decies tantum, iterum convertentes, requiretis eum.

4.
Pœnitentia.
Rom. 6.
19.

Bar. 4.
28.

PUNCTUM III.

Judicium temerarium Pharisei duplex: 1. de Christo, quod non esset Propheta, siquidem ignoraret qualis esset mulier; vel si nôset, quod tangi ab ea se permetteret: scilicet erat ex illis, de quibus Isaias: Qui dicunt, recede à me, non appropinques mihi, quia immundus es: de quibus subdit: Isti fumus erunt in furore meo, ignis ardens tota die: Sciebat igitur Dominus, qualis esset: sed tangi sinebat se, ut illa inde sanctificaretur. 2. Judicium temerarium de muliere, quod perseveraret esse peccatrix, cum ex signis colligere deberet contrarium. Et sunt tales, qui quem semel apprehenderunt esse malum, de eo nunquam bene sentiant, quibuscunque in contrarium indicis datis, quod maximè Superiores vitare debent: nam præbent subditis desperandi occasionem. Et alienum est à bonitate Dei, qui pœnitentem restituit primo favori.

Duo judicia
Pharisei.
1.
De Christo.
Isa. 63.
5.
2.
De Magdalena
suspiciatur male

PUN

PUNCTUM IV.

Sapien-
tia Chri-
sti cor-
ripientis

Christus utitur parabolâ ad redarguendum Pharisæum pro Magdalena, qui tamen intra se tantum cogitaverat, quod non esset Propheta: ostendit autem Christus se esse, ut etiam cogitationes Pharisæi pervideret, & ipsos Magdalena affectus, unde pro hac contra illum pronuntiat. Utitur prudentia singulari, quasi venia petita, *Simon, habeo tibi aliquid dicere*: nec statim redarguit, sed insinuat se per parabolam: ita & *Nathan ad Davidem*. Nempe magnates, & qui sunt auctoritatis alicujus, debent modestè admoneri.

2. Reg.
12.

1.
Deus
creditor.

2.
Homi-
nes de-
bitores.
ps. 18.

14.
3.
Redde-
re nil
valent.

Parabola est de duobus debitoribus. 1. Creditor est Deus, apud quem peccatores sunt rei poenæ, & non potest decipi aut declinari. 2. Debitoribus sunt homines pro varietate criminum, inter quos me ponam. Et latent nos debita, quæ minimè creditorem, pro quibus orabat: *Ab occultis meis munda me Domine*. 3. Non habemus unde reddamus, nisi per merita Passionis Christi, propter quem nobis omnia condonat, ut inde provocet ad redamandum, & pendet hoc ex intima cognitione & æstimatione culparum, quas superbi minus ponderant, minúsque se debitores agnoscunt, atque adedò minus amant. Magni autem peccatores, à Deo illuminati, pro merito æstimant remissionis beneficium: unde plus amant.

PUN-

PUNCTUM V.

CHristus applicat parabolam. 1. Ait: *Vides hanc mulierem?* ab exemplo peccatricis confundit superbum, qui se justum existimat, sicuti alibi ait: *Publicani & meretrices precedunt vos in Regno Dei.* Et fit ut peccator per ferventem conversionem assurgat ad altiore gradum charitatis, quam justus tepidus per multos actus similes: & hoc est, *abluere sordes in spiritu judicii, & spiritu ardoris.* 2. Sic applicat: Hæc mulier multum se debere agnoscit, ideoque multum amat, ut ei remittatur debitum. Igitur, *remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* Quod autem multum amet, indicio sunt quæ agit: qualia tu mihi non exhibuisti.

1.
Confundit Pharisæum.
Matt.
21.31.

Isa. 4. 4.
2.

PUNCTUM VI.

CHristus alloquitur mulierem: *Remittuntur tibi peccata:* haud dubiè plenissimè, etiam quoad omnem pœnam. Quo gaudio excepit! Et nobis in Sacramento idem fit, si dispositione simili accedamus, cum eadem verba proferuntur. Cùm audientes mirarentur, modestè Christus beneficium remissionis refert ad fidem mulieris. Cùmque illa nec ita avelleretur à Christo, iussa est abire: *Vade in pace.* Et non addit. *Noli amplius peccare,* quia sic culpas remiserat, ut victoriam etiam de pravis passionibus ei largiretur in posterum.

Absolutio Sacerdotis

ME-